

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

D. Guido, pius c[a]eremoniarum pulsationis campanulæ ante venerabile sacramentum institutor, c. XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

De eadem homilia : Audistis fratres charissimi. est apud me MS
Hymni de Paschate ; de Ascensione ; de S. Cruce ; de die Indi
de pœnis inferni ; de Assumptione B. Mariae tres ; de S. Paulo de
S. Apollinare ; de S. Scholastica, de qua & uersus nouinulos edidit
& de S. Nicolao . Rythmi de gaudio Paradisi ; de die mortis &
de Monachis, ad Petrum Ostiensem Episcopum . Epistolam ad
diuersos, lib. i. Et alia quamplura quorum titulos necdum uidi.
Floruit anno 1056. & quod excurrit. Leo Ostiensis in dn on Cof
lib. 3. c. 33. Petrus Diaconus ill. mont. Cas. c. 21. & alijs recentiores.

D. G V I D O.

Pius Ceremoniarum pulsationis campanula in
te Venerabile Sacramentum, institutor.

*Dare fecit sonitum in incessu suo, & auditum su
cere sonitum in templo in memoriam filii gentis
sue. Eccl. 45. Cap. XXX.*

E d. quid dicemus de eo, qui in eodem Rammedio Cardinalis habitu, tabulam Sacerdotis celebantis, & Sacrosanctam Hostiam eleuantis mysterio decoratam, manibus tenentis proxime Albericum insequitur ? Duo enim, eaque hanc inaudita, tua sancta inuentione ecclesie beneficia intulit . Missus namque aliquando Coloniari, ut Ottonis electio confirmaret, optimam illic consueruditatem inuixit, eamq; suo precepto firmavit (Legatus enim erat Pontificis à latere) uidelicet ut ad eleuationem Hostiae sacrosancte, omnis populus in Ecclesia constitutus ad sonitum Campanule, quam hac de causa altari affigilat, ueniam peteret, sicque usque ad Calicis benedictionem predictus iaceret . Præcepit etiam idem Cardinalis, ut quotiens Venerabile Altaris Sacramentum ad infirmum defertendum esset, scholam siue campanariis, sacerdotem præcedens, per nolam illud predixeret, sicque omnis populus, tam in plateis, quam in domibus Christum transiuntem adoraret . Quid haec inuentione gloriatur ? Quid haec confutudine laudabilius ? Quid hoc sanctius instituto : Quid &

D 122

lusque modo in Ecclesia permanet, & in Veteri Testamento fuerat dumbratum? Precepit enim Deus Moysi ut in ueste Summi Pontificis, tintinabula malogranatis misceret, ut sonitu eorum populus agnosceret Sacerdos in sanctuarium Domini ingressum, & egressum. O quam uerè prophetauit Elias cum diceret de filiis Partis nostri Benedicti sanctissimi: Non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione, quia semen Benedictorum Domini est, & Nepotes eorum cum eis. Nephos enim spirituali quadam consanguinitate S. P. Benedicti iure dici potest hic sanctissimus vir, & Cardinalis Guido (illud est, namque nomen eius) qui monachus Ordinis Cisterciensis factus (qua religio, terra fuit ex filiis dicti S.P. nostri) doctrina postmodum, ac uirtute Abbas Cisterciensis, tunc que illius ordinis Generalis, & demum S.R.E. Diaconus Cardinalis renunciari meruit, quod munus quam egregie ampleuerit docent Legationes eius quas pro Ecclesiæ sacrosanctæ negotijs obiuit. Claudit anno Domini 1180. obiitque anno 1220, Iacobus Cesarius, Heribacheensis Monachus Ordinis Cisterciensis, ille datum miraculorum, lib. 9. c. 51.

S. PETRVS DAMIANVS,

Mediolanensem à schismate ad Ecclesiam
Catholicam reductor magnificus.

Homini enim bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & latitudinem. Eccles. 2.

Cap. XXXI.

MEN'S hæret, penna d'ffluit, manus riget, cum de S. Petro Damiano monacho, & S.R.E. Cardinale Episcopo Ostiense, qui tertij ordinis præsentis Rami, primum locum occupat, dicere cogito. Tantus enim fuit, ac talis, adeo que fabræ Ecclesiæ utilis, & necessarius, ut à quo factori in suorum principium sumam ignorem. Eruditus ejus & facundia ex eius pluribus scriptis, quæ & hodie supersunt, non est. Sanctitas, cuius insigne fuit, quod diu Cardinalis, & Episcopi Ostiensis munere funatus, denique peritæsus eius uitæ,

SS 1 2 Na-